

Nejistá přítomnost

Škwor

Kolikrát už musel sis dát
do dlaní hlavu svou
kolikrát není o co stát
nikdo se nerodí s vírou svou

A čím víc vstáváš tak tím víc padáš
prej je to přirozenej tok dní
snad máš svůj vesmír kam nikdo nesmí
kde je ti aspoň chvíli trochu líp

Zdálky nám přijde slunce malý
a přesto hlavu zamotá
na cestu hřeje a pálí
tak snažíme se najít
ten pravej smysl života

To když se nám zase vzdálí
chtěl bych bejt teď sám
vázně už mám všeho dost
bolí mě čím dál víc
naše nejistá přítomnost

Kolikrát jsi ztratil svůj směr a cíl
tak řekni kolikrát si platil za chyby a pády svý
najednou nevíš odkud začít a život zdá se zlej
a tak si říkáš už to stačí už hůř nemůže bejt

Zdálky nám přijde slunce malý
a přesto hlavu zamotá
na cestu hřeje a pálí
tak snažíme se najít
ten pravej smysl života

To když se nám zase vzdálí
chtěl bych bejt teď sám
vázně už mám všeho dost
bolí mě čím dál víc
naše nejistá přítomnost

Zdálky nám přijde slunce malý
a přesto hlavu zamotá
na cestu hřeje a pálí
tak snažíme se najít
ten pravej smysl života

To když se nám zase vzdálí
chtěl bych bejt teď sám
chtěl bych bejt teď sám
vázně už mám všeho dost
vázně už mám všeho dost
bolí mě čím dál víc
naše nejistá přítomnost